

Αθήνα, 22 Σεπτεμβρίου 2004
Αρ. πρωτ. : 2718.03.2.1

Χειριστής :
Καλλιόπη Στεφανάκη
Τηλ. : 2107289626
Φαξ : 2107289643

Προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης
Κ.Γεώργιο Βουλγαράκη
Π. Κανελλοπούλου 4
101 77 – ΑΘΗΝΑ

Θέμα : Επιδόσεις απορριπτικών αποφάσεων επί αιτημάτων ασύλου και εξέταση των υποβαλλόμενων κατά αυτών εκπροθέσμων προσφυγών.

Αξιότιμε Κύριε Υπουργέ,

Ο Συνήγορος του Πολίτη, ασκώντας τις κατά τον νόμο 3094/2003 αρμοδιότητές του, ερευνά τις παρακάτω αναφορές, με τις οποίες ζητείται η διαμεσολάβηση της Αρχής προκειμένου να διερευνηθεί η νομιμότητα των επιδόσεων -είτε αυτοπροσώπως είτε με θυροκόλληση είτε ως αγνώστου διαμονής -σε αιτούντες άσυλο των αποφάσεων του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, με τις οποίες απορρίπτεται σε α' βαθμό το αίτημά τους για χορήγηση πολιτικού ασύλου. Επειδή οι αναφερόμενοι αμφισβητούν τη νομιμότητα των ως άνω επιδόσεων, διαμαρτύρονται επίσης για την άρνηση των αστυνομικών αρχών να παραλάβουν τις προσφυγές κατά των προαναφερόμενων αποφάσεων, οι οποίες κατατίθενται τελικώς με δικαστικό επιμελητή. Για την εν λόγω άρνηση των αρχών φέρεται να προβάλλεται ως αιτιολογία το «εκπρόθεσμο» της υποβολής των προσφυγών, καθώς έχει παρέλθει η προβλεπόμενη από τον νόμο προθεσμία των τριάντα (30) ημερών από την επίδοση της πρωτοβάθμιας απόφασης.

Συγκεκριμένα, οι ατομικές περιπτώσεις των αναφορών, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των αναφερόμενων και τα στοιχεία των φακέλων, έχουν ως εξής :

1. ... του ... (αναφορά 2718/17.2.2003). Ιρακινός υπήκοος, υπέβαλε αίτημα ασύλου το οποίο απορρίφθηκε και η σχετική απόφαση του επιδόθηκε με θυροκόλληση στις 24.10.2002. Ο αιτών άσυλο δεν έλαβε γνώση της απόρριψης παρά μόνο στις 10.1.2003, όταν προσήλθε στην Δ/ση Αλλοδαπών Δυτικής Αττικής για την ανανέωση του *Δελτίου Αιτήσαντος Άσυλο Αλλοδαπού*, οπότε και του παρακρατήθηκε το *Δελτίο*. Στις 7.2.2003 προσήλθε εκ νέου στο Τμήμα προκειμένου να καταθέσει την προβλεπόμενη από τον νόμο προσφυγή ενώπιον του Υπουργού, επειδή όμως αντιμετώπισε την άρνηση παραλαβής αυτής, την κατέθεσε τελικώς στις 10.2.2003 με τη συνδρομή δικαστικού επιμελητή (όπως

προκύπτει από την υπ' αριθ. 887Γ/10.2.2003 έκθεση επίδοσης του δικ. επιμελητή Πειραιά κ. Π. Γενναίοπουλου). Μέχρι σήμερα (16.8.2004) δεν έχει υπάρξει απάντηση στην προσφυγή του κ. ...

2. ..., ..., και άλλοι έντεκα αιτούντες άσυλο, υπήκοοι Ιράκ και μία υπήκοος Αφγανιστάν, καταθέτουν αναφορά μέσω του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες (αριθ. πρωτ. 14080/20.8.2003), απόσπασμα της οποίας σας κοινοποιείται συνημμένο, προκειμένου να λάβετε γνώση των ατομικών περιπτώσεων, έτσι όπως αυτές παρουσιάζονται από τους εκπροσώπους των αιτούντων άσυλο αλλοδαπών. Κοινό χαρακτηριστικό όλων αυτών των περιπτώσεων είναι ότι οι πρωτοβάθμιες απορριπτικές αποφάσεις του ΓΓ του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης (ΥΔΤ) επί των αιτημάτων ασύλου τους, τους κοινοποιήθηκαν ως αγνώστου διαμονής από το Τμήμα Αλλοδαπών Δυτικής Αττικής κατ' εφαρμογήν του άρθρου 156 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως προκύπτει από τα αντίγραφα των *Αποδεικτικών Επίδοσης* τα οποία υπάρχουν στον φάκελο της αναφοράς. Επίσης, καθώς φέρεται να έλαβε χώρα άρνηση των αστυνομικών αρχών να παραλάβουν τις προσφυγές με την αιτιολογία ότι ήταν εκπρόθεσμες, οι προσφυγές όλων κατατέθηκαν με δικαστικό επιμελητή. Μέχρι σήμερα (16.8.2004) για κάποιους από τους προαναφερόμενους αιτούντες άσυλο έχει υπάρξει έγγραφη απάντηση της Διεύθυνσης Αλλοδαπών του ΥΔΤ με την οποία δηλώνεται ότι η προσφυγή δεν εξετάζεται διότι υπεβλήθη εκπρόθεσμα, ενώ για άλλους δεν έχει υπάρξει καμία απάντηση.

3. ... του ... και της ... (αναφορά 21220/5.12.2003). Υπήκοος Αιθιοπίας, υπέβαλε αίτημα ασύλου στις 29.6.2001 το οποίο απορρίφθηκε με την υπ' αριθ. 95/39803/17.9.2002 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του ΥΔΤ. Η εν λόγω απόφαση του επιδόθηκε στις 9.1.2003 (όπως προκύπτει από σχετική Σημείωση στο σώμα της απόφασης) χωρίς όμως τη σύμπραξη διερμηνέα ή την με οποιονδήποτε τρόπο ανακοίνωση του περιεχομένου της στον αιτούντα άσυλο σε γλώσσα την οποία να κατανοεί. Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του αναφερόμενου, όταν μπόρεσε να πληροφορηθεί το περιεχόμενο της απορριπτικής απόφασης, θέλησε να καταθέσει προσφυγή την οποία το Τμήμα Αλλοδαπών Αθηνών (ΤΑΑ) δεν έκανε δεκτή ως εκπρόθεσμη. Τελικώς η κατάθεση πραγματοποιήθηκε στο ΥΔΤ στις 13.3.2003 μέσω δικαστικού επιμελητή (έκθεση επίδοσης 982 Γ/13.3.2003 του δικ. επιμελητή Πειραιά κ. Π. Γενναίοπουλου). Με έγγραφο, από 25.9.2003, του Προϊσταμένου του Τμήματος Ασύλου του ΥΔΤ κ. Ν. Σταυρακάκη προς το Τμήμα Αλλοδαπών Αθηνών, ακριβές αντίγραφο του οποίου χορηγήθηκε στον αιτούντα άσυλο μετά από σχετικό αίτημα του πληρεξούσιου δικηγόρου του, ζητείται από το ΤΑΑ να γνωστοποιήσει στον αλλοδαπό ότι η προσφυγή του δεν εξετάζεται διότι είναι εκπρόθεσμη. Δεν δίδεται καμία απάντηση στους λόγους για τους οποίους ο αναφερόμενος αμφισβητεί τη νομιμότητα της επίδοσης και συνεπώς την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει η προθεσμία των τριάντα ημερών.

Επί των ανωτέρω ατομικών περιπτώσεων φαίνεται, εκ πρώτης τουλάχιστον όψεως, να συντρέχουν συγκεκριμένες πλημμέλειες της διαδικασίας, όσον αφορά τις οποίες ο Συνήγορος του Πολίτη θα επιθυμούσε να ζητήσει τις απόψεις σας :

A. Ως προς το ζήτημα των **επιδόσεων** των ατομικών διοικητικών πράξεων που εκδίδονται στο πλαίσιο της περί ασύλου διαδικασίας, προκύπτει από τα αποδεικτικά επίδοσης ότι οι αστυνομικές αρχές εφαρμόζουν τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (άρθρα 155 και επ. ΚΠΔ). Η εφαρμογή γίνεται βέβαια κατ' αναλογία, αφού οι διατάξεις αυτές αφορούν επιδόσεις εγγράφων τα οποία εκδίδονται στο πλαίσιο της εφαρμογής της ποινικής δικονομίας, και όχι επιδόσεις διοικητικών πράξεων. Η εν λόγω αναλογική εφαρμογή δεν είναι προφανές ότι διαθέτει επαρκές έρεισμα στον νόμο, καθώς ούτε ο Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας περιέχει αντίστοιχες διατάξεις, ούτε στο πλαίσιο της νομοθεσίας περί ασύλου (ν.1975/1991 και π.δ. 61/1999) προβλέπεται ρητά, ως προς τις επιδόσεις, η αναλογική εφαρμογή αυτών των διατάξεων. Σύμφωνα, μάλιστα, με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, όσον αφορά τους κανόνες που διέπουν θέματα διοικητικής διαδικασίας, ελλείψει ειδικών διατάξεων, εφαρμόζονται οι γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου οι οποίες, για τα θέματα αυτά, αντλούνται καταρχήν από τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν.2717/1999) και από τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (απόφαση ΣτΕ 1027/2002). Η επίλυση του ζητήματος των εφαρμοστέων διατάξεων, το οποίο μάλλον οφείλεται απλώς σε κάποιο ασάφεια περί των αρμοδιοτήτων των αστυνομικών οργάνων, είναι κρίσιμη καθώς οι ρυθμίσεις που αφορούν ιδίως τις επιδόσεις ως αγνώστου διαμονής που θα εξετασθούν παρακάτω, είναι διαφορετικές σε κάθε Κώδικα.

B. Ανεξάρτητα όμως από την ορθότητα της αναλογικής εφαρμογής των διατάξεων του ΚΠΔ για τις επιδόσεις διοικητικών πράξεων από την Αστυνομία, αυτή καθαυτή η

εφαρμογή τους παρουσιάζει επίσης προβλήματα. Από το *Αποδεικτικό επίδοσης (Άγνωστης διαμονής)* συγκεκριμένα του κ. ... του ..., το οποίο αποτελεί το *Υπόδειγμα Δ-12* (προτυπωμένο από το Εθνικό Τυπογραφείο δημόσιο έγγραφο), προκύπτει ότι η υπ' αριθ. 4/154494/3.10.2002 απόφαση του ΓΓ του ΥΔΤ, με την οποία είχε απορριφθεί σε α' βαθμό το αίτημα ασύλου του ενδιαφερόμενου, επιδόθηκε σε αυτόν ως αγνώστου διαμονής διότι «*απόντος εκ του τόπου της κατοικίας του και άγνωστης διαμονής ... και επειδή δεν βρήκα αυτόν στην προαναφερθείσα κατοικία του, ούτε την σύζυγό του, ούτε τους γονείς αυτού ή αδελφούς ή άλλους συγγενείς του εξ αίματος ή αγχιστείας, μέχρι τρίτου βαθμού συμπεριλαμβανομένου, ... επέδωσα αυτό κατά το άρθρο 156 του ΚΠΔ στον Δήμαρχο... της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του...*».

Ωστόσο, το άρθρο 156 ΚΠΔ («*επίδοση σε πρόσωπα άγνωστης διαμονής*»), ακριβώς επειδή εισάγει ένα σύστημα έμμεσης επίδοσης κατά το οποίο η δυνατότητα γνώσης εκ μέρους του ενδιαφερόμενου εμφανίζεται ελάχιστη έως αδύνατη, ιδίως στην περίπτωση επίδοσης στον Δήμαρχο ή δημοτικό υπάλληλο (βλ. και Αργυρίου Καρρά, *Ποινικό Δικονομικό Δίκαιο*, 1998, σελ. 347), θα πρέπει να εφαρμόζεται εξαιρετικά και, σε περίπτωση εφαρμογής του, να προκύπτει σαφώς από την Έκθεση επίδοσης ότι ο ενδιαφερόμενος ήταν όντως άγνωστης διαμονής. Για τον σκοπό αυτόν δεν αρκεί να βεβαιώνεται το ότι αυτός δεν ανευρέθη στην κατοικία του, αλλά επίσης π.χ. ότι δεν υπήρχε κουδούνι με το ονοματεπώνυμό του ή ότι ρωτήθηκαν σύνοικοί του ή κάτοικοι γειτονικών διαμερισμάτων ή κατοικιών και δήλωσαν ότι δεν γνωρίζουν το συγκεκριμένο πρόσωπο ή ότι δεν μένει πλέον σε αυτήν τη διεύθυνση και δεν γνωρίζουν τον νέο τόπο διαμονής του, και ότι οι αρχές δεν διαθέτουν στοιχεία για τον τόπο εργασίας του. Διαφορετικά, θα πρέπει να τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 155, το οποίο επιτρέπει και τη θυροκόλληση της απόφασης, έναν περισσότερο ασφαλή τρόπο επίδοσης, προκειμένου να εξασφαλισθεί η γνώση του ενδιαφερόμενου. Εξάλλου, για τον αποκλεισμό εφαρμογής του άρθρου 155 θα πρέπει να βεβαιώνεται ρητά ότι δεν ευρέθησαν σύνοικοί (άλλοι διαμένοντες στην ίδια κατοικία ή θυρωροί), για τους οποίους δεν γίνεται καθόλου μνεία στις υπάρχουσες Εκθέσεις επίδοσης. Ελλειπόντων αυτών των ρητών βεβαιώσεων στα Αποδεικτικά επίδοσης και δεδομένων των ισχυρισμών των ενδιαφερόμενων αιτούντων άσυλο ότι δεν έπαψαν ποτέ να διαμένουν στις δηλωθείσες διευθύνσεις, τους οποίους αποδεικνύουν προσκομίζοντας μισθωτήρια και αποδείξεις πληρωμής ενοικίων των κρίσιμων μηνών, δεν αιτιολογείται επαρκώς η επίδοση σε αυτούς των αποφάσεων που τους αφορούν ως αγνώστου διαμονής.

Γ. Ειδικότερα όσον αφορά την **επίδοση αποφάσεων που εκδίδονται επί αιτημάτων ασύλου**, οι διατάξεις του π.δ. 61/1999 προβλέπουν ειδικά «*... Το περιεχόμενο της απόφασης ανακοινώνεται προφορικά στον αιτούντα σε γλώσσα που κατανοεί και περί της ανακοίνωσης αυτής γίνεται μνεία στο αποδεικτικό επίδοσης*» (άρθρο 3 παρ.3). Η εν λόγω διάταξη εισάγει ακόμα μία υποχρέωση του οργάνου που επιδίδει «*δια χειρός*», εκείνη της προφορικής ανακοίνωσης του περιεχομένου της απόφασης στον αιτούντα άσυλο σε γλώσσα που κατανοεί, υποχρέωση η οποία αποτελεί μία επιπλέον διαδικαστική εγγύηση του συστήματος ασύλου, σύμφωνη και με την υποχρέωση αυξημένης προστασίας που εγκαθιδρύει για τα πρόσωπα αυτά η Σύμβαση της Γενεύης. Ακόμη και εάν η προϋπόθεση αυτή δεν είναι δυνατόν πρακτικά να πληρωθεί στην περίπτωση της επίδοσης με θυροκόλληση και άρα δεν δεσμεύει το όργανο που θυροκολλεί, η εκπλήρωση του σκοπού της διάταξης που είναι η όσο το δυνατόν απρόσκοπτη άσκηση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας του αιτούντος άσυλο, επιβάλλει τουλάχιστον την αναγραφή του ονοματεπωνύμου του αιτούντος άσυλο στο έγγραφο της απόφασης που θυροκολλείται, στα λατινικά, έτσι ώστε να είναι σαφές ότι το επιδοθέν έγγραφο τον αφορά. Σκόπιμη επίσης θα ήταν η συμπερίληψη στο σώμα της απόφασης, έστω και μονολεκτικώς, του περιεχομένου αυτής και του δικαιώματος προσφυγής του αιτούντος άσυλο, σε γλώσσα που τεκμαίρεται ότι κατανοεί, π.χ. “*Rejection-Right of appeal in 30 days*” εάν πρόκειται για απόρριψη, ή «*Admission -Contact the competent Police Station*» εάν πρόκειται για αποδοχή του αιτήματος. (βλ. περίπτωση της αναφοράς υπό 1). Όσον αφορά την περίπτωση της παράλειψης μνείας στο αποδεικτικό επίδοσης του γεγονότος της προφορικής ανακοίνωσης (βλ. αναφορά υπό 3), τούτο αποτελεί παραβίαση της ως άνω διάταξης του άρθρου 3 του π.δ 61/1999, θέτοντας ένα ζήτημα νομιμότητας της επίδοσης.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η εγγύηση της κατανόησης του περιεχομένου των αποφάσεων από τον αιτούντα άσυλο προβλέπεται και στο υιοθετημένο από το Συμβούλιο Υπουργών Εσωτερικών Υποθέσεων και Δικαιοσύνης, στις 30.4.2004, Τροποποιημένο Σχέδιο *Οδηγίας για τις ελάχιστες εγγυήσεις της διαδικασίας αναγνώρισης και ανάκλησης του καθεστώτος του πρόσφυγα* (εσωτερικό έγγραφο του Συμβουλίου 8771/04/30.4.2004), και συγκεκριμένα στο άρθρο 9 παρ. (ε) του Σχεδίου.

Ο Συνήγορος του Πολίτη, έχοντας συνομιλήσει με αφορμή και άλλες αναφορές με το Τμήμα Ασύλου του ΥΔΤ σχετικά με τα οργανωτικά προβλήματα που αντιμετωπίζονται κατά τη διαδικασία υποβολής και εξέτασης ενός αιτήματος ασύλου, έχει πληροφορηθεί και κατανοεί πλήρως ότι ένα από τα κρίσιμότερα ζητήματα στη διαδικασία είναι η διερμηνεία. Φαίνεται ότι ενόψει αφενός αυτού του γεγονότος, αφετέρου όμως και της υποχρέωσης τήρησης των σχετικών διατάξεων, κάποια Τμήματα Αλλοδαπών είχαν υιοθετήσει την πρακτική να επιδίδουν τις πρωτοβάθμιες αποφάσεις κρίσης του αιτήματος ασύλου τη χρονική στιγμή κατά την οποία ο αιτών άσυλο εμφανιζόταν στο Τμήμα για να ανανεώσει το *Δελτίο αιτήσαντος άσυλο αλλοδαπού* (6μηνης ισχύος). Η πρακτική αυτή επέτρεπε, στις περισσότερες περιπτώσεις, την πλήρωση της εκ του νόμου προϋπόθεσης της προφορικής ανακοίνωσης στον αιτούντα άσυλο του περιεχομένου της απόφασης σε γλώσσα που κατανοεί και της δυνατότητας άσκησης προσφυγής. Ο Συνήγορος του Πολίτη εκτιμά ότι η πρακτική αυτή θα μπορούσε να ακολουθηθεί για τις επιδόσεις εκείνες οι οποίες χρονικά συμπίπτουν με τον χρόνο ανανέωσης των Δελτίων. Διαφορετικά όταν διενεργείται η επίδοση στην κατοικία ή στην εργασία και δεν είναι δυνατόν να υπάρξει προφορική ανακοίνωση στον ενδιαφερόμενο (περιπτώσεις θυροκόλλησης και επίδοσης ως αγνώστου διαμονής), η νομοθεσία περί ασύλου επιβάλλει να λαμβάνεται μέριμνα για την αναγραφή των κυρίων στοιχείων της απόφασης σε γλώσσα που «λογικά εκτιμάται ότι κατανοεί ο αιτών άσυλο» (κατά το ακριβές γράμμα του προαναφερόμενου Σχεδίου Οδηγίας).

Α. Ως προς το ζήτημα της **εξέτασης των προσφυγών** κατά των προαναφερόμενων αποφάσεων, οι οποίες έχουν υποβληθεί στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης με δικαστικό επιμελητή, η Αρχή οφείλει να παρατηρήσει τα εξής:

Στις προσφυγές αυτές το ΥΔΤ έχει απαντήσει με έγγραφα τα οποία υπογράφονται από τον Τμηματάρχη (ή τον Αναπληρωτή Τμηματάρχη) του Τμήματος Ασύλου του ΥΔΤ και απευθύνονται, όχι στους ενδιαφερόμενους, αλλά στα αρμόδια Τμήματα Αλλοδαπών με το αίτημα να ενημερωθούν οι ενδιαφερόμενοι ότι οι προσφυγές τους δεν μπορούν «για τυπικούς λόγους να γίνουν δεκτές προς εξέταση, καθ'όσον υπεβλήθησαν εκπρόθεσμα». Σε ορισμένους αιτούντες άσυλο, οι οποίοι απαριθμούνται στην αναφορά του ΕΣΠ (βλ. συνημμένο 1), η γνωστοποίηση αυτή διενεργήθηκε προφορικά και συντάχθηκε αποδεικτικό προφορικής ανακοίνωσης το οποίο υπέγραψαν και οι ενδιαφερόμενοι. Σημειώνεται ότι προκειμένου να πραγματοποιηθεί η εν λόγω γνωστοποίηση, τα αρμόδια Τμήματα Αλλοδαπών αναζήτησαν και εντόπισαν τους ενδιαφερόμενους στις ίδιες ταχυδρομικές διευθύνσεις στις οποίες δεν είχαν ανευρεθεί κατά την επίδοση των απορριπτικών αποφάσεων.

Όσον αφορά την **άρνηση παραλαβής των εκπροθέσμων προσφυγών**, επισημαίνεται ότι αυτή δεν είναι σύμφωνη με τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν.2690/1999), καθώς από το συνδυασμό των άρθρων 3 παρ. 1, 4 παρ.1, και 10 παρ.6, προκύπτει η υποχρέωση της Διοίκησης να παραλαμβάνει και να πρωτοκολλεί οποιοδήποτε έγγραφο κατατίθεται σε αυτήν, ακόμα και εκπροθέσμως, αφού ο Κώδικας προβλέπει και την περίπτωση υπέρβασης των προθεσμιών λόγω ανωτέρας βίας.

Όσον αφορά τον **τύπο της απάντησης επί της προσφυγής**, η οποία ασκείται ως ενδικοφανής προσφυγή κατ'εφαρμογήν του άρθρου 3 παρ. 3 του π.δ. 61/1999, πρέπει να επισημανθεί ότι υπόχρεο για να αποφανθεί περί της αρμοδιότητάς του να εξετάσει ή όχι την ουσία της προσφυγής, αφού κρίνει τους λόγους που προβάλλονται για να δικαιολογήσουν την εκπρόθεσμη υποβολή της, είναι το όργανο εκείνο το οποίο ορίζεται από τον νόμο ως αρμόδιο για την έκδοση της τελικής απόφασης, δηλαδή στην προκειμένη περίπτωση ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης. Η εμμονή στην τήρηση αυτού του τύπου είναι αναγκαία για να

διασφαλισθεί ότι το απαντητικό έγγραφο θα αποτελέσει μία εκτελεστή διοικητική πράξη (κρίση επί του παραδεκτού της προσφυγής) κατά της οποίας χωρεί ένα ένδικο βοήθημα, προϋπόθεση η οποία δεν φαίνεται να πληρούται όταν το περιεχόμενο του εγγράφου είναι η εντολή του Τμηματάρχη του Τμήματος Ασύλου του ΥΔΤ προς το αρμόδιο Τμήμα Αλλοδαπών να γνωστοποιήσει στον ενδιαφερόμενο ότι η προσφυγή του δεν θα εξετασθεί στην ουσία της. Η έλλειψη αυτού του τύπου διακυβεύει σοβαρά την αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας του ενδιαφερόμενου προσώπου, δικαίωμα που το κατοχυρώνει για όλους το ίδιο το Σύνταγμα.

Όσον αφορά, τέλος, τη διαδικασία η οποία θα εφαρμοσθεί για την εξέταση των λόγων της εκπρόθεσμης υποβολής, αυτή δεν είναι ανάγκη να περιλαμβάνει τη γνώμη της Επιτροπής του άρθρου 3 παρ. 5 του π.δ. 61/1999, γνώμη η οποία υποχρεωτικά ζητείται πριν από την κρίση επί του βασίμου ενός αιτήματος ασύλου και την τελική θετική ή αρνητική απόφαση του Υπουργού. Η εκτίμηση των λόγων που προβάλλονται για την αμφισβήτηση του εκπροθέσμου χαρακτήρα της υποβολής (π.χ. μη σύννομη επίδοση) και η απόφαση περί του εάν η προσφυγή θα εξετασθεί στην ουσία της ή όχι αποτελεί κρίση επί της αρμοδιότητας του οργάνου, στην οποία μόνο το ίδιο μπορεί να προβεί. Ωστόσο, ως απλή γνώμη, η γνώμη της Επιτροπής του άρθρου 3 παρ.5 μπορεί να ζητηθεί οποτεδήποτε το αποφασίζον όργανο κρίνει τούτο σκόπιμο. Τέτοια θα μπορούσε, λόγω χάρη, να είναι η περίπτωση που ο προσφεύγων εκπρόθεσμα εμπίπτει στην κατηγορία των προσώπων που δικαιούνται την υπό ανοχή παραμονή, λόγω π.χ. εφαρμογής του άρθρου 3 ΕΣΔΑ (μη δυνατότητα απέλασης λόγω κινδύνου βασανιστηρίων).

Με βάση τα ανωτέρω, ο Συνήγορος του Πολίτη σας παρακαλεί, κύριε Υπουργέ, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων σας, να μεριμνήσετε ώστε, αφενός, να εξετασθούν και να απαντηθούν νομίμως και αρμοδίως οι προσφυγές των προαναφερόμενων αιτούντων άσυλο, ως προς το μέρος που προβάλλονται λόγοι για την αμφισβήτηση του «εκπροθέσμου» της υποβολής τους, και να παρασχεθεί στους αιτούντες αιτιολογημένη απάντηση για την άρνηση της Διοίκησης να εξετάσει στην ουσία τους τα αιτήματα. Αφετέρου, παρακαλώ να μεριμνήσετε ώστε να επιστραφούν τα *Δελτία αιτήσαντος ασύλου αλλοδαπού*, σε εκείνους τους αιτούντες άσυλο ως προς τους οποίους θα κριθεί ότι το αίτημά τους θα εξετασθεί τελικώς επί της ουσίας, με την επιφύλαξη βέβαια ότι η εν λόγω κρίση θα γίνει σε σύντομο χρονικό διάστημα. Διαφορετικά, σε περίπτωση που η κρίση καθυστερεί υπέρμετρα από υπαιτιότητα της Διοίκησης, θα πρέπει να εξασφαλισθούν ως προς όλους οι ευχέρειες που κατοχυρώνει η ελληνική νομοθεσία για τους αιτούντες άσυλο.

Ευχαριστώντας σας εκ των προτέρων για τη συνεργασία και παραμένοντας στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε διευκρίνιση ή πληροφορία,

Με τιμή

Ανδρέας Τάκης
Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη

Συνημμένα : Απόσπασμα από την με αριθμό πρωτ. 14080/2003 αναφορά του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες

Κοινοποίηση :

Γραφείο Υπουργού κ. Γ. Βουλγαράκη, Υπόψη κ. Μαρή, Π. Κανελλοπούλου 4, 101 77 - ΑΘΗΝΑ

Γενικό Γραμματέα Υπουργείου Δημόσιας Τάξης κ. Ευαγγελίδη, Π. Κανελλοπούλου 4, 101 77 – ΑΘΗΝΑ (+ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ)

Δ/νση Αλλοδαπών ΥΔΤ, Π. Κανελλοπούλου 4, 101 77 – ΑΘΗΝΑ (+ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ)

Δ/νση Οργάνωσης και Νομοθεσίας ΥΔΤ, Π. Κανελλοπούλου 4, 101 77 – ΑΘΗΝΑ (+ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ)

Τμήμα Αλλοδαπών Δυτικής Αττικής, (+ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ)

Τμήμα Αλλοδαπών Αθηνών, Αντιγόνης 99, Κολωνός(+ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ)

Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες, Σολωμού 25, 106 82 ΑΘΗΝΑ

Οικουμενικό Πρόγραμμα Προσφύγων, Ηριδανού 4 Α 115 28 ΑΘΗΝΑ

Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, Γραφείο Αθήνας, Ταυγέτου 23, 154 52 ΑΘΗΝΑ